

Cursul 13

Arta raționamentului

Al doilea nivel al logicii și percepției budiste (Pramana)

Inspirate după învățăturile lui Geshe Michael,
traducere a conferințelor Lamei Dvora Tzvieli

Lecția 5b

Clasificarea lucrurilor mentale

Toate lucrurile schimbătoare le-am clasificat în lucruri mentale, lucruri fizice și lucruri care nu sunt nici una, nici alta. Ne vom ocupa acum de **lucrurile care sunt mentale**.

ཤེཔ་པ།

Shepa

În prima lecție am spus că **Shepa** înseamnă **lucruri mentale**.
Și vom vorbi despre ele conform școlii de logică - școala **Sutriștilor**.

Prima diviziune a lucrurilor mentale: lucruri mentale care sunt conștiente de sine și lucruri mentale care sunt conștiente de altceva decât de ele însele.

Conform școlii de logică, există două tipuri de lucruri mentale.

རང་རིག་།

rangrik

གཞན་རིག་།

shenrik

Rik - a ști, a conștientiza, conștientizare,
Rang - eu, eu însumi.
Deci, **Rangrik** este **conștientizarea de sine**.

Și **Shen rik**, este o conștientizare a altceva.

Sutriști cred că există o parte a minții care este conștientă de sine și o altă parte care este conștientă de restul.

Iar ei nu sunt singurii care cred asta. Și școala „**Numai Minte**” crede că există o parte a minții care examinează tot timpul restul minții (martor, observator). În schimb, **Prasangika** nu este de acord cu această idee.

Sutriștii cred că, în timp ce mi se întâmplă ceva, există o parte a minții care este conștientă de ceea ce mi se întâmplă.

Prasangika nu este de acord. Înseamnă asta că ei cred că nu suntem conștienți de ceea ce ni se întâmplă? Ei nu spun asta. Ei doar spun că nu se întâmplă instantaneu. Ei spun că se va întâmpla o clipă mai târziu. Altă dată.

De exemplu, experimentez pixul și conștientizez că experimentez pixul. **Prasangika** va spune că momentul de conștientizare a faptului că experimentez pixul va veni o secundă mai târziu. Și va fi întotdeauna deductiv, este întotdeauna o concluzie logică. Sau că nu pot să percep un obiect în același timp în care mă percep pe mine însumi având acea percepție a obiectului, deoarece mintea nu poate ține simultan două obiecte diferite (de exemplu, eu și obiectul pe care îl percep).

În cursul 12 există o poveste despre un urs care hiberna într-o peșteră pe timp de iarnă și, în timp ce dormea acolo, un șoarece a venit și l-a mușcat. Dar șoarecele avea rabie.

Ursul nu a vrut să se trezească, așa că s-a întors pe partea cealaltă și continuă să doarmă.

Iarna a trecut, ursul se trezește din somn, vede mult puroi, o rană groaznică. Și își amintește: „Da, când dormeam a venit un șoarece și m-a mușcat. Și de aceea trebuie să am puroi”. Această poveste vine să illustreze modul în care ne amintim.

Un alt exemplu este dat acolo de cum îmi amintesc că am mâncat pizza, ca o paralelă la povestea cu ursul și șoarecele.

Mușc din pizza - șoarecele a venit și a mușcat; Pizza coboară în stomac - este otrava șoarecelui care intră în corpul ursului.

Potrivit școlii **Madhyamika Prasangika**, mintea nu poate fi concentrată pe două lucruri în același timp.

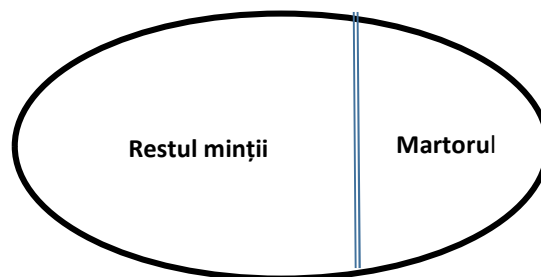
Deci, când spun: „Mănânc pizza”, am spus deja trei lucruri: „eu, mănânc, pizza”. Pentru a fi mai simplu, vom lăsa „mâncatul” pentru o clipă. Mintea nu poate gândi simultan: mănânc și pizza. Deci se concentrează pe pizza, sau se concentrează pe „mănânc”. Așa că atunci când spun „mănânc pizza”, în acel moment sunt de fapt concentrat pe pizza. Mai târziu, îmi simt stomacul plin.

Spun: "Ah! Acum sunt sătulă, probabil că am mâncat". Așa că îmi amintesc gustul de pizza, iar asta îmi spune că probabil am mâncat pizza. Dar în acel moment în care eram concentrat pe pizza, nu puteam să mă concentrez și pe faptul că eu însumi mănânc.

Ceea ce spun ei, pe scurt, este că nu este același moment în timp. Experiența, amintirea mea de a mânca, nu s-a petrecut în momentul, în milisecunda, în care am mușcat din pizza. Sunt două momente consecutive în timp, deoarece mintea noastră este structurată în așa fel încât să nu poată fi concentrată asupra a două obiecte în același timp. Doar pe unul. Ea poate doar unul după altul cu mare viteză.

Prasangika Madhyamika spune că avem o iluzie a memoriei. Pentru că nu mi amintesc experiența propriu-zisă de a mânca, îmi amintesc că era pizza și apoi îmi amintesc că stomacul meu este plin sau că am un gust bun în gură, și leg lucrurile și spun: „Oh, Mi-a plăcut pizza”.

Școala „**Numai Minte**” va spune: Aceasta este mintea mea și aici am martorul/observatorul și el se uită la ceea ce face restul minții mele.

Când trecem la **Shenrik**, la conștientizarea altor lucruri, el se exprimă prin **Sem Jung** - factori mentali. Am spus că există cincizeci și unu de factori mentali, iar alte școli vorbesc de patruzeci și șase.

Unii dintre acești factori mentali, sunt prezenți permanent, iar prin ei suntem conștienți de restul lumii. Deci aceasta este o diviziune a lucrurilor care sunt mentale: **lucruri mentale care sunt conștiente de sine și lucruri mentale care sunt conștiente de altceva decât de ele însele.**

A doua diviziune a lucrurilor mentale: percepții valide și percepții care nu sunt valide

O a doua diviziune a lucrurilor mentale este:

ཚད་མ། ཚད་མིན་གྱི་སྒོ།
tsema, tsemin gyi lo

Tsema - percepție validă.

Tsemin gyi lo - percepție care nu este validă,

Lo este un alt cuvânt pentru **mințe**.

Gyi - prepoziție.

Min - nu.

Deci, **Tsemin** înseamnă **ceea ce nu este Tsema**. Adică, **mința care nu este o percepție validă**.

Putem observa că nu fac separare între mințe și percepția validă. Se spune **Tsemin gyi lo, o mințe care nu este o percepție validă**.

În cursul 4 am vorbit despre Buddha care a devenit corect, care a devenit el însuși **Tsema**. În introducerea cărții scrise de **Dignaga** apare **Tsemar gyurpa**, „cel devenit corect”, cel care a devenit **Tsema**.

Nu spunem că Buddha ar avea **Tsema** - el însuși este **Tsema**. El însuși este iubire, el însuși este compasiune. Nu spunem că ar avea; el este realizarea compasiunii, este realizarea lui **Tsema**, a adevărului, el este adevărul.

Potrivit școlii **Sutriștilor**, marea majoritate, a percepțiilor noastre obișnuite, sunt considerate valide.

Exemple de percepții care nu sunt valide: ceea ce vede cel băut, sau este sub influența drogurilor, sau este foarte furios sau emoțional; de asemenea, dacă ne aflăm într-o barcă în mișcare, iar copacii de pe țărm arată de parcă se mișcă. Toate acestea sunt percepții invalide.

Definiția lui Tsema

Definiția lui **Tsema** conform școlii **Sutriștilor** este următoarea:

གསར་དུ་མི་བསྐྱེ་བའི་རིག་པ།

Sardu miluway rikpa

Rikpa - percepție.

Sardu - proaspăt.

Miluway - infailibil, infailibil.

Deci, **Tsema**, conform acestei școli, **este percepția proaspătă și infailibilă**.

Infailibil în sensul că nu eram băuți și am confundat un șoarece cu o frunză care alergă pe drum.

De ce **proaspătă**? Pentru că ei exclud memoria. Dacă percep ceva din memorie, nu este considerată percepție validă. Ar trebui să fie o experiență proaspătă.

În cursul 4 s-a vorbit mai mult despre asta, așa că nu vom zăbovi acum asupra ei.

Două tipuri de percepție validă

1. Percepție validă directă

མངོན་སུམ་ཚད་མ།
Ngunsum tsema

Ce este percepția directă validă?

Când mâncăm un morcov de exemplu. Când suntem conștienți de culoare sau gust. Este o percepție care este directă, care nu trece printr-un proces de conceptualizare. Gustul morcovului din gură va fi o percepție directă validă, o experiență directă.

2. Percepție validă care se bazează pe logică

རྗེས་དཔག་ཚད་མ།
Jepak tsema

Jepak tsema este o percepție care este conceptuală. Mai ales, dar nu numai, când există un proces de deducție logică. De obicei, când spunem ***Jepak tsema***, ne referim: în urma unei concluzii logice.

Exemplu

Avem aici un pix.

Acum ascund pixul la spate

Mai există pix? Da.

Mai vedem pixul? Nu. Dar tot credem că există un pix. Tragem concluzia logică.

Ceea ce percepem prin ***Jepak tsema*** este la fel de valid ca percepția și directă - ***Ngunsum tsema***.

Jepak tsema nu este la fel de puternică, ca atunci când vedem pixul în fața noastră. Bănuim că pixul este acolo.

Dar când ajungem la o concluzie legată de vacuitate bazată pe logică, chiar dacă nu este la fel ca și perceperea directă a vacuității, nu la fel de puternică, cu toate acestea ea este foarte utilă și valabilă.

Am spus mai devreme că un subiect percepe obiectul cu *Tsema*, deci acum specificăm. Percepția poate fi ori *Ngunsum tsema* - directă, ori *Jepak tsema* - conceptuală.

Văd fum și chiar dacă nu văd focul în sine, trag concluzia că trebuie să fie foc acolo. Acesta este *Jepak tsema* și este corectă. Putem chema pompierii pe baza faptului că vedem fum. Și invers - nu trebuie să mergem în locul în care este fum pentru că poate fi acolo foc.

Trei tipuri de Jepak tsema.

Jepak tsema, are trei tipuri și este important să le știm.

1. Percepție conceptuală validă bazată pe deducție

དངོས་སྟོབས་རྗེས་དཔག

Ngutop jepak

Ngutop jepak înseamnă **percepție deductivă**. Sau care se bazează pe **deducție logică**.

De exemplu, percepția deductivă că pixul din spatele meu este într-adevăr acolo.

2. Percepție conceptuală validă bazată pe convenție, consens sau acord.

Al doilea tip este:

གྲགས་པའི་རྗེས་དཔག

Drakpay jepak

Vă amintiți de **Je Tsongkapa**? El se numește și **Lobsang Drakpa**. *Drakpa* înseamnă **famos, renumit**.

Aici înseamnă **bine cunoscut**, sau **conform convenției**. De multe ori, în tibetană, același cuvânt în contextul logicii, are un înțeles ușor diferit față de alt context.

Drakpay jepak este o concluzie la care ajungem, o percepție pe care o avem în urma unei convenții.

De exemplu, dacă unui american i se spune *Unchiul Sam*, el va înțelege că se referă la guvernul american, sau la Serviciul fiscal al SUA, care îi ia banii. El nu va crede că este vorba de unchi, deși apare *Unchiul Sam*, ci înțelege, pentru că așa s-a convenit.

El a ajuns la concluzia corectă că era vorba de autoritățile fiscale, datorită unei convenții.

Exemplul pe care îl dau tibetani este **casa iepurelui**. Conform tradiției tibetane, atunci când privim luna, forma pe care o vedem este de iepure. Deci, atunci când tibetanii spun „casa iepurelui” se referă de fapt la lună, pentru că aceasta este convenția lor.

Trebuie înțeles că aici folosirea „convenției” este puțin diferită, este „de comun acord”, „conform celor acceptate”, „în consens”. Asta nu înseamnă că susținem că ele sunt în mod necesar adevărate. Dar că înțelegerea noastră corespunde cu ceea ce am vrut să spunem.

Este ca o convenție a limbii sau a practicii locale. Adică, mi-au spus unchiul Sam și am înțeles despre ce vorbeau. Percepția mea a fost corectă, deși nu este vorba de nici un unchi.

Sau cei cu „guler alb”, ceea ce înseamnă lucrătorii englezi de inginerie și tehnică angajați de birou și de bancă. Deci când spunem guler alb, nu înseamnă că poartă alb, ci că sunt muncitori dintr-o anumite categorie. Sau guler albastru, care înseamnă muncitori cu înaltă calificare.

3. Percepție conceptuală validă bazată pe credința rațională.

ཡིད་ཚེས་རྗེས་དཔག་

Yiche jepak

Yiche înseamnă **credință rațională**.

Vorbim despre Tsema, despre un concept valid, care este deductiv și care se bazează nu tocmai pe logica mea, ci pe o autoritate pe care o accept. Așa că aici mă bazez pe lucruri pe care le-a spus cineva, dar această persoană va fi o autoritate incontestabilă, în care se poate avea încredere totală, că ceea ce spune este adevărat. Cum ar fi, de exemplu, Buddha.

Deci, înainte de a putea fi **Yiche jepak**, trebuie să verific că ceea ce spune această autoritate este adevărat și apoi îi iau lucrurile ca adevăr. Deci, pentru

ca Buddha să fie o asemenea autoritate pentru mine, trebuie să fiu mai întâi convins că tot ceea ce spune Buddha este adevărat, că nu minte niciodată, ca nu ar putea pretinde niciodată că a văzut ceva ce nu a văzut de fapt. Atunci, dacă mă bazez pe o astfel de autoritate, va fi un tip de **Tsema**.

În logica budistă spunem că acest lucru este valid. Dacă vreau să dau un argument adversarului meu, mă pot baza pe autoritate. O autoritate care pentru mine nu minte.

Cum pot ști că Buddha este o autoritate? Trei teste

Buddha ne-a învățat cum să verificăm un profesor. Cum să-l testăm. Există trei teste; În cursul 4 am trecut peste ele în detaliu.

De exemplu, Buddha ne-a învățat despre suferință. Nimeni nu a mai predat vreodată atât de clar și detaliat, adevărul suferinței, într-un mod pe care îl putem verifica cu propria noastră experiență. Când verificăm lucrurile din propria noastră experiență, și vedem că descrierea lui este atât de precisă și de detaliată, vom spune „Ia uite! El nu minte”. Acest lucru ne dă șansa să credem în lucruri pe care nu le putem verifica prin propria experiență.

Dacă înainte am putut verifica direct că Buddha nu a mințit, și nu numai că nu a mințit, dar a descris adevărul în detaliu, mă face să cred că ar putea avea dreptate. Deci, mă voi duce să ascult ceea ce el mă învață despre vacuitate, cu toate că nu am perceput direct vacuitatea.

Jepak Tsema are o mare importanță în calea noastră

Acum pot cu **Jepak tsema** să confirm lucrurile. Folosindu-mă de logică, voi confirma lucrurile. Așa cum facem cu pixul, de exemplu. Îmi oferă ocazia să percep cu **Jepak tsema** - percepție conceptuală, lucruri pe care momentan nu sunt încă capabil să le percep direct.

Și mergem mai departe, pentru că sunt lucruri pe care nici prin **Jepak tsema** nu le voi percepe. Nici prin logică nu voi percepe, cum ar fi, de exemplu, mecanismul subtil al karmei despre care vorbește Buddha, pe care nici prin logică nu îl putem percepe. Dar după ce am dobândit suficientă încredere în această autoritate, voi putea să ascult această învățătură, să ascult despre legile karmei, să lucrez cu carnețelul și apoi să demonstrez că funcționează.

S-ar putea să nu înțeleg neapărat, cu logica mea, că momentul critic din căsnicia mea este legată de faptul că am mințit acum zece ani.

Dar dacă mă expun cunoștințelor, în urma faptului că am dobândit mai întâi un anumit grad de încredere în acest profesor, și apoi încep să lucrez cu carnețelul - în cele din urmă pot ajunge direct la aceste cunoștințe. Dar va lua ceva timp.

Deci, acesta este **Yiche jepak** - o percepție indirectă, care se bazează pe o autoritate incontestabilă pentru mine.

Pentru ca acesta să fie **Jepak tsema**, această autoritate trebuie să fie de necontestat pentru mine. Trebuie să o verific mai întâi, altfel nu voi putea spune că e **Tsema**, că este o percepție validă, pentru mine. Și aceasta este o parte foarte importantă a învățării budiste.

Când Buddha a spus: „Trebuie să adeveriți totul prin rațiune, nu luați asta doar pentru că am spus-o”, el s-a referit la: „Du-te, dezvoltă-ți logica și aplică-o pe aceste lucruri”.

Arta de a interpreta cuvintele lui Buddha

De multe ori însă, Buddha a simplificat lucrurile. Pentru că mulți nu erau pregătiți pentru explicația completă a vacuității, pentru că este o explicație care necesită multe binefaceri. Ea poate speria oamenii care nu sunt pregătiți să o primească, poate să-i descurajeze, și îi pot da înapoi. Deci Buddha a simplificat lucrurile. Buddha a predat școli despre vacuitate care nu sunt în întregime corecte.

Dacă Buddha este o autoritate de necontestat și el însuși spune lucruri care nu sunt în întregime adevărate sau care par a fi contradictorii? Ce ar trebui să facem?

Ca, de exemplu, faimosul exemplu în care Buddha spune „Omoară-ți tatăl și mama”. Iar în alt loc el spune că este cea mai grea faptă care poate fi săvârșită, sau cel mai mare păcat. Atunci ce facem? Unii oameni citesc și înțeleg așa. Și este foarte trist.

Lama Dvora Hla spune: *„Am citit odată o poveste foarte tristă, despre un mare înțelept zen din Japonia, care era starețul unei mănăstiri mărețe, iar bătrâna lui mamă a venit și a bătut în poarta mănăstirii; cerând să fie lăsată să intre și să fie ajutată, pentru că nu are din ce trăi. Și călugării au vrut să o lase și să aibă grijă de ea, iar maestrul le-a spus: „Lăsați-o în pace, acum stați și meditați”.*

Nu trebuie să luăm spusurile la propriu, pentru că nu asta a vrut să spună Buddha, ci la figurat, în sensul că, dacă nu ești capabil să practici viața spirituală bine trăind acasă cu părinții tăi, atunci mută-te pe cont propriu.

Cu siguranță că nici maestrul zen nu a avut intenția să nu-și ajute mama care venise la mănăstire.

Deci, trebuie să știm cum să-l interpretăm pe Buddha. **Drange**, este studiul modului de a interpreta când ar trebui să luăm cuvintele lui Buddha la propriu și când la figurat.

དང་ཅེས

Drange

Vom intra puțin în acest studiu în cursul 15.

Structura formală a logicii budiste

Vom face acum o mică dezbatere.

Atacantul: Presupun că nu poți să-mi dai definiția argumentului.

Apărătorul: Tak madrup (adică nu este corect).

Atacantul: Ah! Deci, poți să-mi dai definiția argumentului?

Apărătorul: Du (adică da)

Atacantul: Sho!

Apărătorul: Orice dat ca argument este un argument.

Atacantul: Deci, spui că „Un argument este orice dat de cineva drept argument”. Atunci orice este un argument bun!

Apărătorul: Chi chir. De ce spui asta? Pe ce te bazezi când spui asta?
Mulțumesc.

Acesta este răspunsul corect. Nu orice argument este bun. Deci orice poate fi un argument, dar nu orice argument este un argument bun.

Reacții diferite în dezbatere

- Un tip de argumente sunt cele care sunt corecte. Deci, dacă dau un argument corect, reacția va fi **Du**.

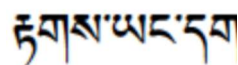
- Un al doilea tip de argumente sunt cele incorecte, iar adversarul îmi va răspunde: **Tak madrup** - nu este corect.

- Sau pot să spun, așa cum am făcut înainte, răspunsul: **Chi chir**. Adică „Pe ce bază spui asta? Vrei să spui că orice argument este bun? Deci acesta este un al treilea răspuns.
- Sau pot să dau un argument, de care adversarul să nu-și dea seama că demonstrează ceea ce am vrut să demonstrez. Deci, va spune...**Ma kyap** sau **Kyappa majung**.
- Sau poate merge în direcția sarcasmului și poate spune: Vrei să spui că...
- Sau va cere să mă întorc.

Deci, acestea sunt opțiunile la care avem de a reacționa. Când cineva vă dă un argument într-o dezbatere, aveți cinci opțiuni, pe care le-am spus mai înainte:

1. Ori sunteți de acord și spuneți **Du**.
2. Ori credeți că argumentul este greșit.
3. Ori că raționamentul nu este bun pentru acest argument, și spuneți: „Pe ce bază spui asta”?
4. Ori spuneți: „Nu mi-ai demonstrat, nu rezultă”
5. Ori sunteți sarcastici. Dar, atenție, trebuie să fiți siguri că celălalt greșește astfel încât să-și găsească greșeala. Se întâmplă ca eu să zăbovesc. Îi spun: „Adică vrei să-mi spui că toate argumentele sunt bune”? Și deodată adversarul este nesigur de el - nu este cazul aici - și începe să zăbovească.
6. Așa că spun „Owwwww” (tonul urcă și sus) pentru ca al stânjeni pe adversar.
7. Și dacă l-am încurcat, și i-am arătat greșeala, putem să-i spunem: **Tsa!!**, adică „să-ți fie rușine”.

Trei tipuri de argumente corecte

Tak yangdak

Tak - argument,
Yangdak - corect.

Deci, **Tak yangdak** înseamnă **argument corect**.

Și acum vorbim despre trei tipuri de argumente corecte.

1. Argumentul corect care implică un rezultat.

འབྲས་རྟགས་ཡང་དག

Dre tak yangdak

Dre - rezultat,
Tak - argument,
Yangdak - corect.

Deci, **Dre tak yangdak** înseamnă argument corect care implică un rezultat.

Exemplu: o trecătoare de munte acoperită de un nor de fum

Exemplul care ni se dă este luat din textele tibetane. Textele tibetane au fost scrise în Tibet, așa că se folosesc de ceea ce se întâmplă în Tibet. Iar Tibetul este o țară muntoasă și oamenii merg din loc în loc, și trebuie să străbată trecători de munte pentru a ajunge la destinație. Ei se apropie de o astfel de trecătoare, și văd fum. Așa că ei spun:

དུ་ལྷན་གྱི་ལ་ལ་ཚོས་ཅན།

མི་ཡོད་དེ།

དུ་བ་ཡོད་པའི་ཕྱིར།

duden gyi la la chuchen

meyu de

duwa yupay chir

Duwa - fum,
Me - foc,

1. Să considerăm o trecătoare de munte unde există un nor mare de fum.
2. Trebuie să fie acolo foc,
3. Pentru că există un nor mare de fum.

Acesta este un exemplu de argument care este legat de rezultat. Ei văd norul de fum, și presupun că este rezultatul focului care este acolo. Deci, argumentul este corect, pentru că folosește rezultatul pe care îl văd. Ei văd fumul peste trecătoarea de munte și, prin urmare, trag concluzia că este acolo foc.

De ce vorbim despre tipurile de argumente corecte?

Amintiți-vă că toată această artă a gândirii logice și a dezbaterilor a fost dezvoltată pentru a ne ajuta să percepem vacuitatea în mod direct. Înainte de a putea percepe direct vacuitatea, trebuie să fim capabili să o demonstrăm logic, prin *Jepak tsema*.

Mai întâi trebuie să înțelegem vacuitatea prin logică înainte de a o percepe direct. Pentru ca asta să se întâmple, trebuie să ne demonstrăm nouă înșine în mii de moduri diferite.

2. Argumentul corect care implică o natură.

རང་བཞིན་གྱི་རྟགས་ཡང་དབ

Rangshin gyi tak yangdak

Tak yangdak - argument corect,
Rangshin - natură.

Deci, **Rangshin gyi tak yangdak** înseamnă **argument corect care implică o natură**.

Vom vorbi despre asta în lecția următoare.

3. Argumentul corect care implică o absență

མ་དམིགས་པའི་རྟགས་ཡང་དབ

Mamikpay tak yangdak

Mamikpa - absența a ceva.

Mikpa înseamnă **ceva ce percepem** și **Mamikpa** înseamnă **absență, lipsă**.

Deci, *Mamikpay tak yangdak* înseamnă **argument corect care implică o absență**.

Acest tip de argument este deosebit de interesant pentru că este legat de demonstrațiile vacuității, deoarece vacuitatea este pur și simplu absența unui lucru care n-ar putea exista niciodată – un lucru care există în sine. Vacuitatea este lipsa sau absența unui lucru care există în sine. Vom vorbi mai târziu despre asta.

Cum continuăm dezbateră după ce ai primit răspunsul.

Atacați, ați spus ceva și apărătorul vi-a răspuns *Tak madrup* - nu este adevărat.

Să presupunem că vreți să-i demonstrați că argumentul pe care i l-ați dat este într-adevăr corect. Pentru că *Tak madrup* înseamnă „nu este adevărat ceea ce ai spus, din argumentul tău nu rezultă afirmația”.

Deci ceea ce facem într-o astfel de situație este că acum dovedim ceva nou.

De exemplu, *Dra chu chen*.

1. Să considerăm sunetul
2. El este un lucru schimbător
3. „Pentru că este produs”.

Dra este subiectul. Sunetul este subiectul. Deci, „sunetul este un lucru schimbător, pentru că este produs”.

Dacă adversarul ne-a răspuns *Tak madrup* ne spune că: „Sunetul nu este un lucru produs”. Așa că acum va trebui să-i demonstrăm că sunetul este un lucru produs.

Acum vom da o nouă demonstrație a faptului că acel sunet este un lucru produs. În această situație, subiectul va rămâne același, „sunetul” iar afirmația va fi argumentul pe care l-am dat înainte.

- 1 Să considerăm sunetul
2. El este un lucru produs,
3. Pentru că...

Acum dau un nou argument „Sunetul este ceva produs, pentru că fără a fi produs, atunci n-ar fi vibrații”.

Acesta este modul în care continuăm dezbateră: luăm argumentul pe care l-am dat care va deveni noua afirmație, după care dăm un nou argument.

Continuăm așa până reușim să-l convingem că sunetul este într-adevăr un lucru produs. Dacă adversarul acceptă ceea ce cred eu, atunci sunetul este un

lucru schimbător. Pentru că dacă este un lucru produs, atunci este un lucru schimbător.